

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Pœnitentia compescit tempestatem, â qua fuerat, & ipsa Alphonso regi
objecta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Principem quinquagenarium alterum, & quinquaginta cum eo. Qui locutus est illi: Homo Dei, hac dicit Rex, festina, descende. Respondens Elias, ait: Si homo Dei ego sum, descendat ignis de celo, & deuoret te, & quinquaginta tuos. Descendit ergo ignis de celo, & deuorauit illum, & quinquaginta eius. Nunquid tunc fulmen inutile fuit, quando hominem Dei defendit, & hostes Dei extinxit? sicut & Iudá Machabæo pugnante, cum vehemens pugna esset, apparuerunt aduersarijs viri quinque de celo, in equis, franis aureis decori, ducatum Iudeis præstantes, ex quibus duo Machabæum modium habentes, armis suis circumseptum incolumem conseruabant; in aduersarios autem tela & fulmina jaciebant, ex quo & cacitate confusi, & repleti perturbatione cadebant. Interfecti sunt autem viginti millia, quingenti, & equites sexcenti. Olim duo fulmina belli Scipiade dicebantur. Hi duo Angeli, immo quinque, an non æquius belli fulmina poterant appellari? Machabæo autem, an fulmen nõ profuit? exercitum totum Israëlitarum, immo cælum ipsum defendit, vt verè fulminatrix legio posset appellari! Quin & tibi, Rex Alphonsè, profuit: terruit, vt resipisceres; & vel iam tonat, vt minis erudiaris. Adhuc misericordiam sperare potes, si te finis doceri; sin in amentia tua perseueras, & fulmen, & æternos ignes expecta, in poenam desperatorum, creatos; Tunc demum ignis in conspectu eius exardescet, & in circuitu eius tempestas valida. Nunc tantum præluditur. Nunc fulgurantem vidisti: nisi in tempore sapis, experieris fulminantem DEVM. Tunc idem hoc tibi, quod bene promeritus fueris, conduplicabitur.

Rex & oratione ista fulminatus, & metu tam tremendæ tempestatis iam antè percussus, primùm cœpit, publicè, nefandas suas blasphemias retractare, ac illud: Bene omnia fecit, profiteri. Deinde instantis mortis gehennæque formidine, eidem Eremitæ peccata sua voluit confiteri. Mox, magno animi mœrore, ac eiulabili pœnitudine doluit, à se Numen, tantâ stultitiâ, quantâ superbiâ offensum. Secutæ sunt dolorem hûc amarissimæ lachrymæ. Stupendum dictu, quò ille vehementiùs fleuit, eò se magis fregit tempestas; quæ tantò serenior effecta est, quantò ille vberiores imbres fudit lachrymarum. Neque desijt ille insanias suas antè deplorare, quàm DEVS & cælum ad liquidum tranquillaretur. Sic fulminat misericors Dominus: vt ostendat superbis errorem suum; ad modestiam.

2. Machab.

10. 29.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

1. X.

deftiam eos redigit, docétque, vel in hoc, magnam esse fulgurum, tonitruum, fulminumque vtilitatem. Alphonfus certè aliter, post illa, sensit, aliter vixit, piéque pœnitentiã actã, apud Hispalim defunctus, cor suum euiscerari, Murtiam deferri, & in templo S. Mariæ, quod magnificè construxerat, sepeliri iussit. æternum diuinæ potentia, patientiaque monumentum. Ita, qua potentia, Apollinis in Daphne idolum, ac Iuliani Apostata, contra Babylam martyrem, insolentiam fulmen deiecit, deiecit & superbiam Alphonfi.

Quis hanc historiam narrari audiens, non dicat: *Benedicite fulgura & nubes Domino?* Nam coruscationes hæ & iram, & misericordiam Dni luculentè patefecerunt. Cumque sint omnes via Domini misericordia & veritas, necesse est, mundo exhibere, non tantum benignitatem erga homines, sed etiam opera iustitiæ vindicis peccatorum. Si enim vindicta non esset, pauci se cælo dignos facerent, pauci virtutem sectarentur; sed propè omnes in flagitij sese cœno volutarent. Vtitur ergo Deus creaturis suis, quas armat in peccatores. Sic igne vsus est, quando Sodomam & Gomorrhiam, Adamam & Seboim, cum vicinis locis, ignis sulphurei nimbo exussit. Sic, Dione & Xiphilino teste, vsus est igne, quando *fulminatrix legio*, imbrem de cælo bibit, hostesque Christianorum, prodigiosè impetratis fulminibus, attriuit. Sic non solum in fabulis, de Encelado Titani & Terræ filio, cæterisque Gigantibus Iouem in cælo oppugnâtibus semiustis, aut in Romanis de fulmine in ipsam Neronis mensam delapso; aut rursum in Christianis, de Olympio Carthagenensi Arriano, Episcopo, in Balneo publico, SS. Trinitatem detestante, tribus fulminibus icto, & in cineres redacto; sed etiam de Chuga Barbarorum in Theodosium conspirantium duce fulmine tacto legimus. Sic de Rege Francorum Theodorico memorat D. Gregorius Turonensis; nam dum fenestras atq; ianuas templi fregisset, vt eò receptos spoliaret, fulmine de cælo tactus inferni raptoris spoliū ipse fuit. Sic, in Peruana historia, refertur, gentem quandam giganteę magnitudinis Sodomitico peccato fœdatam, Sodomitico etiam supplicio perijsse. Descendit enim de cælo, visibili forma, iuuenis, qualem Daniel describit, instar Solis radios jaciens. Hic coruscante manu, trifulca fulmina supernè in eos sparsit, omnesque, ad vnum, momento extinxit. Aiunt vestigia horren-

Baron. in
Martyrol.
24. Ian.

IX.

Dan. 3.
Psal. 34.

Gen. 19.

Dio in Marc.
Aurel. Ba-
ron. anno,
176.

Gregor. Tu-
ron. li. 3. c. 12.
de reb. Frãc.

Ioseph. à Co-
sta. lib. 1. c. 19.
de Nat. noui
orb.